

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Πολλαπλὲς οὐράνιες εὐλογίες

Ἱερὸ Προσκύνημα στὸν Τάφο τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ στὴν Ἁγία Θεοδώρα Ἄρτης Θεία Λειτουργία στοὺς Ἁγίους Πάντας

Τὸ Σάββατο, 9ῆ Ἰουλίου 2023
ἐκ. ἡμ., † Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, μία
Ὁμάδα σαρανταπέντε Προσκυνητῶν
συγκεντρώθηκε στὴν
Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ,
προκειμένου νὰ συνοδεύσῃ
τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, σὲ ἓνα Προσκύνημα,
τὸ ὁποῖο ποθοῦσε νὰ πραγματοποιήσῃ ἀπὸ ἐτῶν, στὸ ἱερὸ
Μνήμα τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς...

Τὴν ὀργάνωσι τοῦ διήμερου αὐτοῦ Προσκυνηματος ἀνέλαβε τὸ Γραφεῖο Ταξιδιῶν τῶν Ἀδελφῶν μας Ἀνδρέα καὶ Μαρίας Καλλιακμάνη, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Σύλλογο «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων».

Ὁ χρόνος τῶν μετακινήσεων ἀξιοποιήθηκε ἐν Χριστῷ μὲ τὴν καθιερωμένη Ὁρθρινὴ Ἀκολουθία, τίς Παρακλήσεις τῆς Παναγίας μας καὶ τοῦ Ἁγίου Φιλάρετου, ὡς καὶ ἄλλες ψαλμωδίες, καὶ τὴν μελέτη διαφόρων Κειμένων.

* * *

Πρωταρχικὸς προορισμὸς τους, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Πούντας, στὸ Καναλλάκι, βορείως τῆς Πρεβέζης, ἀφιερωμένη στὴν

Αγία Όσιοπαρθενομάρτυρα Παρασκευή.

Δέν γνωρίζουμε πότε ακριβῶς κτίσθηκε ἡ Ἱερὰ Μονή Πούντας, οὔτε ποῦ ὀφείλει τὸ ὄνομά της.

Υπῆρξε πλούσια Μονή καὶ μέχρι τὸ 1913 συντηροῦσε Σχολαρχεῖο.

Σύμφωνα μὲ τὴν Ἑπειρώτικη παράδοσι, στὸν τόπο ὅπου ὑπάρχει σήμερα ἡ ὁμώνυμος Μονή Μπούντας ἐμαρτύρησε ἡ Αγία Παρασκευή καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ ὁ Τάφος Της (στὸ δεξιὸ κλίτος τοῦ Καθολικοῦ), ὁ ὁποῖος σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι δέχθηκε τὸ ἀκέφαλο σῶμα Της. Δίπλα στὸν Τάφο εὐρίσκεται καὶ ἡ μεγάλη ὠσειδῆς πέτρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίχθηκε ἡ Αγία προσευχομένη κατὰ τὴν στιγμή τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ Της καὶ ὅπου πολλὰ θαύματα γίνονται κατὰ καιροὺς σὲ διαφόρους προσκυνητές.

Ἡ παράδοσις αὐτὴ ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ τοὺς ἑξῆς λόγους:

α. Ἀπὸ τὴν πληροφορία τοῦ Αγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι «ἡ Αγία Παρασκευὴ πολλοὺς Ἑλληνες ἐπέστρεψε εἰς τὴν Θεογνωσίαν».

β. Ἀπὸ τὴν παράλειψι Αὐτῆς ἀπὸ τὸ Ρωμαϊκὸ Μαρτυρολόγιο.

γ. Ἀπὸ τὸ, ὅτι πολλὰ χωριά, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται κοντὰ στὸ μέρος τοῦ Μαρτυρίου Της, π.χ. Βαλανιδιά, Κεράσοβο, Αγία Κυριακή (Πόποβο) Τσαγγάριο, Καραμάχη κ.ἄ. ἐορτάζουν καὶ πανηγυρίζουν τὴν 26ῃ Ἰουλίου ἡμέρα τῆς μνήμης Αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ Τάφου τῆς Αγίας ἔχει ἀνεγερθῆ τρισυπόστατος Ναός.

• Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρομε στὴν συνέχεια δύο θαύματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρει ὁ Θεσπρωτὸς συγγραφεὺς καὶ λογοτέχνης Σπ. Μουσελίμης:

«Κόσμος κουτσοί, τυφλοὶ ἔρχονται ἐδῶ στὸν Τάφο Της στὴν γιορτὴ Της καὶ φεύγουν γεροί. Δέν εἶναι πολὺς ὁ καιρὸς (1952) πὺν ἦρθε μιὰ κοπέλα τρελὴ καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἔφυγε φρόνιμη καὶ καλὴ. Ἀπὸ τὸν Τάφο Της ἔβγαϊνε νερὸ πὺν γιάτρευε τοὺς ἀρρώστους. Ἐπειδὴ ὁμως κάποτε ἦρθε ἓνας Τοῦρκος καὶ ἔλουσε τὸ ψωριασμένο ζαγάρι του, χάθηκε ἄν

καὶ τὸ σκυλί γέρεψε» (Ἡπειρ. Ἐστία, 10 [1961], σελ. 38).

Σύμφωνα μὲ μαρτυρίες στρατιωτῶν στὸν Ἀλβανικὸ πόλεμο τὸ 1940, ἡ Ἁγία ἐφανίσθηκε σὲ πολλοὺς στρατιῶτες καὶ τοὺς ἔσωσε μὲ θαναμαστὸ τρόπο.

* * *

Στὴν Μονὴ ἐγκαταβιώνει Γυναικεία Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν Ὀσιωτάτῃ Γερόντισσα Παρθενία.

Στὸν μυροβόλο Τάφο τῆς Ἁγίας καὶ τὴν πέτρα τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ Αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουν σὲ ὦρα ἀπόλυτης ἡσυχίας, οἱ πιστοὶ ἔνιωθαν τὴν κατανυκτικὴ «παρουσία» τῆς Ἁγίας καὶ κατέθεσαν τὰ αἰτήματά τους, ἐνῶ ἐλέγετο ἡ Παράκλησις εἰς τὴν Χάριν Της.

Ἀφοῦ ἀπήλαυσαν τὸ κέρασμα καὶ παρέλαβαν τὶς «εὐλογίες», τὰ ὁποῖα τοὺς προσέφεραν οἱ φιλόξενες Γερόντισσες, οἱ Προσκυνηταὶ ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν παράλια κωμόπολι τῆς Ἀμφιλοχίας, ὅπου ἐγευματίσαν, καὶ ἐν συνεχείᾳ γιὰ τὴν πόλι τῆς Ἄρτης.

* * *

Στὴν Ἄρτα, ἡ προχωρημένη ὦρα δὲν τοὺς ἐπέτρεψε νὰ ἐπισκεφθοῦν ἄλλα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀξιοθέατα τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς πόλεως, καθὼς ὁ κύριος στόχος τους ἦταν νὰ προσκυνήσουν τὸ ἱερὸ Μνῆμα καὶ τὰ ἅγια Λειψάνα τῆς Ἁγίας Θεοδώρας, συζύγου τοῦ Δεσπότη τῆς Ἡπείρου Μιχαὴλ Β', καὶ Πολιούχου τῆς Ἄρτης μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Μάξιμο τὸν Γραικὸ.

Ὁ ἄκρως συγκινητικὸς Βίος τῆς Ἁγίας Θεοδώρας (1210-1280) μᾶς εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὴν «Ἀγιογραφία τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Ἄρτας», ἔργο τοῦ Μοναχοῦ Ἰῶβ (Ἰασίτη), ὁ ὁποῖος ἔζησε στὰ τέλη τοῦ ΙΓ' αἰῶνος. Ἦταν δηλαδὴ σχεδὸν σύγχρονος τῆς Ἁγίας.

Ἡ Ἁγία Θεοδώρα ἦταν προικισμένη μὲ ὅλα τα ἐγκόσμια πλεονεκτήματα (εὐγένεια, ὁμορφιά, εὐφυΐα κ.ἄ), τὰ ὁποῖα ὁ Θεός, ἐπιβλέπων στὸ ἱερὸ πόθο τῆς φιλοθέου ψυχῆς της, ἐχαρίτωσε καὶ ἐπηύξησε ἐν Χρι-

στῶ, ὥστε νὰ γίνῃ ἐν πᾶσι πρότυπον Χριστιανικοῦ ἠθους. Ἡ περιπετειώδης ζωὴ τῆς ἀνέδειξε τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς τῆς, τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη, τὴν συγχωρητικότητα, τὴν φιλευσπλαγχνία, τὴν ἀσκητικὴ διαγωγή, τὸ χάριμα τῆς συμφιλιώσεως, τὴν προσήλωσιν στὴν γνησιότητα τῆς Πίστεως, τὴν ἀγάπη τῆς γιὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ...

Ἐζησε ὡς Βασίλισσα, ὡς ἐξόριστη, ὡς περιπλανώμενη, ἐτελειώθη ὡς Μοναχὴ, πάντοτε ἀγαπῶσα καὶ ἀγαπημένη ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους τῆς, τὸν λαὸ τῆς Ἄρτης, ὁ ὁποῖος τὴν ἐτίμησε ὡς Ἁγία ἀμέσως μετὰ τὴν ὄσιακὴ Κοίμησίν τῆς.

Ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας καὶ οἱ λοιποὶ Προσκυνηταὶ ἐπισκέφθηκαν τὸν ἱερὸ Ναὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας, παλαιότερα ἀφιερῶμενο στὸ Ἅγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο, τὸν ὁποῖον ἡ ἴδια εἶχε φροντίσει νὰ μεγαλώσῃ καὶ νὰ ἐξωραϊσθῇ.

Ἐκεῖ δημιούργησε καὶ Μονή, ὅπου ἄφησε εἰρηνικὰ τὴν τελευταία τῆς πνοή καὶ ἐνταφιάσθηκε στὸν Νάρθηκα τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Πρὸς τιμὴν τῆς Μνήμης τῆς καὶ πρὸς ἐνθύμησιν τοῦ μοναστηριακοῦ χαρακτήρος τοῦ Ναοῦ, τελοῦνται καθημερινῶς ὅλες οἱ Ἀκολουθίες κατὰ τὸ τυπικὸ τῶν Μονῶν.

Καὶ πάλι οἱ πιστοὶ κατέθεσαν τὰ αἰτήματά τους, προσκυνοῦντες τὴν ἀργυρᾶ Λάρνακα τῶν ἁγίων Λειψάνων Τῆς, ἐνῶ ἐλέγετο ἡ Παράκλησις εἰς τὴν Χάριν Τῆς.

* * *

Ἄφου ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἄρτα μὲ τὴν εὐγνώμονα αἴσθησιν τῶν πλουσίων δωρεῶν τῆς ἡμέρας, οἱ Προσκυνηταὶ ἔφθασαν στὸ Ἀργίνιο.

Ἐκεῖ, τόσο τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ὅσο καὶ τὸ πρωῖ ἀξιώθηκαν τῆς ἀπαραμίλλου θυσιατικῆς φιλοξενίας τοῦ πολυσεβάστου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀθανασίου Ἀγιοκυπριανίτου καὶ τῶν πνευματικῶν του τέκνων.

Μὲ κέντρο τὴν κοινὴν λειτουργικὴ καὶ εὐχαριστιακὴ λατρεία, τὴν τέλεσιν δηλαδὴ τοῦ Ἀναστασίμου Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, οἱ

Ποιμένες και οί πιστοί ανανέωσαν και ἀπήλαυσαν τὸν σύνδεσμο τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης...

Στὴν Ὁμιλία του ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθηκε στὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἡμέρας (Ζ' Ματθαίου) καὶ τὴν ἄρνησι τῶν Φαρισαίων

νὰ ἀναγνωρίσουν τὰ θαύματα καὶ τὴν θεϊκὴ ἐνέργεια τοῦ Κυρίου μας, καὶ παρεκάλεσε τοὺς πιστοὺς νὰ ἐμβαθύνουν στὸ νόημα τῆς περικοπῆς:

Ἄς ἐξετάζουμε συνεχῶς τὸν ἑαυτὸν μας, μήπως περιφρονοῦμε καὶ ἐμεῖς τὶς ἐνέργειες τῆς θείας Χάριτος, ἡ Ὅποια μᾶς καλεῖ, μὲ ποικίλους τρόπους – ἕναν λόγο οἰκοδομῆς, μία κατάνυξι στὴν προσευχή, μία ἐπισκίασι στὴν προσκύνησι ἁγίων Λειψάνων ἢ ἁγιασμάτων – εἰς ἐπιστροφήν καὶ μετάνοιαν, καὶ δὲν ἀνταποκρινώμεθα, ἀλλὰ μένομε ἀσυγκίνητοι, σκληροί...

* * *

Στὴν τράπεζα Ἀγάπης, ἡ ὁποία ἀκολούθησε τὴν πνευματικὴ Τράπεζα, οἱ πιστοὶ – φιλοξενούντες καὶ φιλοξενούμενοι – εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουν τὴν χαρὰ τους γιὰ τὴν ἐμπειρία αὐτὴ καὶ νὰ παρακολουθήσουν μία βιντεοταινία, ἡ ὁποία τοὺς ξενάγησε στοὺς Ναοὺς καὶ τὰ Παρεκκλήσια τῆς τοπικῆς Κοινότητος.

Ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἐξέφρασε τὴν χαρὰ του γιὰ τὴν ἐπίσκεψι αὐτὴ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ Προσκυνήματα, κατὰ τὰ ὁποῖα δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τιμήσουμε δύο Ἁγίες Γυναῖκες, καὶ νὰ θεωροῦμε σὲ ποιοῦ ὕψος ἀγιότητος δύναται νὰ ὑψωθῇ ἡ γυναικεία φύσις μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ. **Τ**ὸ μήνυμα τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ ἀπευθύνεται στοὺς ἄνδρες, τοὺς ὁποίους παρώτρυνε ὁ Σεβασμιώτατος νὰ φέρωνται μὲ εὐγένεια καὶ σεβασμὸ στὶς γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ στὶς γυναῖκες, τὶς ὁποῖες παρεκάλεσε νὰ φροντίζουν νὰ ἐμπνέουν τὸν σεβασμὸ μὲ τὸ ἀξιοπρεπὲς καὶ σεμνὸ ἦθος τους...

* * *

Πολλὲς οἱ εὐλογίες τοῦ προσκυνηματικοῦ καὶ λειτουργικοῦ αὐτοῦ διημέρου... **Εἶ**θε ἡ εὐχαριστία

τῶν ἀξιοθέντων τοιούτων καὶ τοσοῦτων δωρεῶν νὰ μὴν ἐξα-
τμισθῇ ὡσὰν ἐφήμερο θυμίαμα, ἀλλὰ νὰ καρποφορήσῃ στὶς
ψυχὲς ὅλων μίᾳ κληῖσι πρὸς τὴν ἀγιότητα...

† Γ. Ί. Μ.

